

Drietomské zvesti

Noviny obce Drietoma - www.drietoma.sk - NEPREDAJNÉ

č. 1 - marec 2019

ROČNÍK IX.

*Tým, čo nosia sukničky, veľa čerstvej vodičky,
Tým, čo nosia nohavice, veľa dobrej slivovice.
Maľované vajíčko, pekný úsmev na líčko,
k tomu zdravia moc a moc
a veselú Veľkú noc želá*

*starosta obce Jaroslav Mego
kolektív obecného úradu a redakčná rada*

Dnes predstavujeme... alebo kto sa to vlastne stará o chod obce

V rámci tejto rubriky Vám postupne predstavujem zamestnancov obecného úradu tak, ako ich v práci poznám ja. Možno sa dozviete niečo nové o ich práci, možno o nich, možno o agende, ktorú spravujú. Dnes sú na rade kolegyne, ktoré sedia spolu v jednej miestnosti na prvom poschodí a keďže sa k starostovi dostanete iba cez túto kanceláriu, istým spôsobom robia starostovi „ochranku“.

**Janka
Pálešová**

Rodáčka z Kubrej, 20 rokov žijúca v Drietome spolu s manželom, synom a dcérou. Oddaná matka a manželka, často uprednostňujúca záujmy svojich detí a rodiny pred tými vlastnými. Od mladosti aktívna bežkyňa, cyklistka, turistka, lyžiarka, fotografka, námorníčka, takmer 100%-tná abstinentka, milovníčka

športovej elegancie, dobrovoľná hasička, členka školskej rady. Má rada všetko usporiadané a upratané doma i v práci - nikto z nás nemá po skončení pracovnej doby na stole taký poriadok ako ona... Každopádne skvelá baba, ktorá si športovaním udržiava stále mladistvý vzhľad a perfektnú kondičku a ktorá nepokazí žiadnu srandu.

Na úrade s ňou prichádzate do kontaktu všetci, pretože ako matrikárka rieši všetky životné udalosti, ktoré sa stanú v katastri Drietomy a tiež v Kostolnej-Záriečí a v Chocholnej-Velčiciach, ktoré majú správu matriky v Drietome. Je pravda, že zápis narodenia dieťaťa doteraz neriešila, pretože všetky deti sa zatiaľ narodili v Trenčíne či v iných mestách - ale aj to raz príde, veď pôrody doma sú stále populárnejšie. Pripravuje dokumentáciu k sobášom, v prípade civilných sobášov, ktorých neustále pribúda, má na starosti organizáciu obradu a zabezpečenie všetkého potrebného v súlade s požiadavkami štátu i požiadavkami ženícha a nevesty. Rieši dokumentáciu v prípade úmrtia. Podieľa sa na príprave ďalších udalostí, ako je Víťanie detí do života, Rozlúčka s predškólakmi či Rozlúčka s deviatakmi.

O obyvateľoch má prehľad aj vďaka spravovaniu agendy odpadového hospodárstva, daní a miestnych poplatkov. Vystavuje faktúry zmluvným partnerom. Primárne býva zapisovateľkou na zasadnutiach obecného zastupiteľstva. Pripravuje prílohu Drietomských zvestí. Je hlavnou zodpovednou osobou pri príprave a organizácii volieb. Podľa potreby rieši objednávanie materiálu a pomôcok. Podieľa sa na príprave obecných kultúrnych podujatí, ktoré vďaka svojmu koníčku - fotografovaniu - väčšinou aj dokumentuje. Je to jednoducho dievča do voza i do koča a čím dlhšie ju poznám, tým som presvedčenejšia o tom, že aj ten koč by zvládla kočírovať s rovnakým elánom a rovnako šikovne, ako robí všetko ostatné. Nehovoriac o tom, že vozy šoféruje s ľahkosťou a pravidelne zabezpečuje naše presuny na väčšie vzdialenosti.

**Marika
Macharová**

Dievčina z Dúbravy, najmladšie a najvyššie žieňa v našom kolektíve. Možno práve kvôli kontrastu má prirodzene veľmi tichý hlas, čo môže niektorým ľuďom pri komunikácii s ňou prekážať, ale nebojte sa, keď ju upozorníte, bude hovoriť aj hlasnejšie. Milovníčka všetkých možných roztomilých

zvierat, najmä psíчков - aj prednedávnom si jedného takého malého lapaja zaobstarala. Zatiaľ slobodná, v šťastnom vzťahu s dlhoročným priateľom. Rodinne založená, veľa času ochotne trávi so širším príbuzenstvom a najmä s deťmi zo svojej i priateľovej rodiny. Zvyšok voľného času rada trávi v prírode, ale tiež na zábavách s partiou. Miluje kvety a všetko, čo príjemne vonia, najradšej má mydielka v tvare kvetov. Občas rada siahne po romantickej knihe. Myslím, že neoblubuje ticho, pretože pri každej príležitosti púšťa hudbu, často folklór, a je nekritická fanúšička hudobnej skupiny Kollárovci. Kamoška, na ktorú sa ako šoférku dá spoľahnúť v každej situácii - vďaka jej tolerancii aj v každej dennej či nočnej hodine.

Keď voláte na obecný úrad na pevnú linku, najčastejšie hovoríte práve s ňou. Stará sa o všetku došlú korešpondenciu, registratúru, spravuje archív, obecný mail a elektronickú schránku obce. Prepisuje všetku korešpondenciu pána starostu. Ako človek zodpovedný za evidenciu obyvateľstva rieši všetky požiadavky obyvateľov v súvislosti s pobytom v obci. Stará sa o evidenciu budov a prideliť súpisné čísla. Vydáva rybárske lístky, potvrdenia pre samostatne hospodáriacich roľníkov a ďalšie špecifické potvrdenia podľa požiadaviek občanov. Má pod palcom obsah úradných a vývesných tabúl obce. Spomedzi nás všetkých asi najčastejšie rieši objednávky. Ako ostatné kolegyne, aj ona je občas k dispozícii ako šoférka a pomáha pri organizácii rôznych obecných kultúrnych a športových podujatí. Myslím, že napriek generačnému rozdielu medzi nás pomerne dobre zapadla, sme jej vďační, že nás neotravuje žiadnymi uletenými bláznovstvami. A skoro by som zabudla: ako typická sekretárka varí aj kávu či čaj, nielen pre návštevy, ale občas aj pre nás, keď máme zvolanú poradú. A verte, že káva od nej zaliata chutí lepšie, ako keď si zalejem sama.

Kvetná nedeľa a postoj ľudí

Drahí bratia a sestry, milí priatelia,

z Božej milosti sa vám prihovám v tomto pôstnom čase. Počas pôstu čítame z Písma Svätého viac tie perikopy, ktoré poukazujú na Ježiša, - ktorý zvädza boj s pokúšiteľom na púšti a s démonmi, ktorí posadli deti alebo dospelých; - ktorý nielen lieči, ale uzdravuje, - ktorý vzbudzuje a posilňuje vieru človeka. Zvestujeme, že človek musí najskôr spoznať svoju vlastnú slabosť a bezmocnosť, aby sa zaujímal o Ježiša a privinul sa k Nemu, lebo iba v našej slabosti sa môže Kristova moc stať pre nás účinnou. Ježiša v pôste poznávame ako Toho, ktorý nielen pomáha ľuďom a trávi s nimi veľa času, ale On vyslobodzuje človeka z poviazanosti zlého a prináša mu zmierenie, slobodu, posilnenie a posvätenie. Aj duchovné piesne sú viac melancholické, smutné a sú zamerané na trpiaceho Ježiša, Jeho kríž a brutálnu smrť na kríži. Spievame ich s patričným pátosom a úctou, s láskou a radosťou a často pri nich pociťujeme zovretie, taký nenápadný Boží dotyk.

Zo šiestich pôstnych nediel' mňa osobne svojím obsahom a svedectvom oslovuje najmä Kvetná nedeľa, hoci všetky prinášajú svoju veľmi jasnú výpovednú zvesť. Práve počas Kvetnej nedele sa ukáže, kto a ako to s Ježišom myslel.

Ľudia sú poctení príchodom Ježiša do Jeruzalema: vítajú Ho priam až pompézne (ako my počas vianočných dní), s radosťou, s úsmevmi, jasotom, s nevýslovným nadšením volajú: Hosana! Hosana Synovi Dávidovmu! Onedlho však dochádza k neuveriteľnej zmene. Obraz radosti sa postupne mení, opadáva nadšenie... Ľudia totiž dali na mienku iných... A tak, ako boli doteraz s Ježišom, zrazu menia svoj postoj... A bez hanby kričia slová hodné vrahov: Ukrižuj! Ježiša ľudia opúšťajú, dokonca aj Jeho najbližší spolupracovníci – učeníci. Dôvod? Nastali totiž chvíle, ktoré síce Ježiš predpovedal, ale učeníci Ho nechápali; chvíle bolesti a strašného utrpenia, týrania, bičovania, zosmiešňovania a pluvania. Už to prestáva byť milé, radostné a pompézne, zaujímavé a príťažlivé. Už to nie je ako v rozprávke, už je to o reálnom živote, to už zavrhuje! Aj dnes sa postoj ľudí k Ježišovi od Vianoc do Veľkej noci veľmi mení.

Tak, ako v Jeruzaleme, tak aj dnes? Ľudia v Jeruzaleme veľmi rýchlo zabudli, čo Ježiš hovoril a robil; zabudli, že sa s Ním cítili dobre. Počúvajú a dajú skôr na ľudské slová a rady, ako na tie Jeho Božie – ich pamäť a hriech, ale aj vonkajšie okolnosti pri Ježišovi prispievajú k tomu, že menia k Nemu svoj postoj.

Do dnešných dní sa človek nezmenil. Zostali sme takí istí, ako tí v Jeruzaleme, ktorí najskôr volali: Hosana, ale potom: Ukrižuj! ... Potupený Kristus a zbavený cti a dôstojnosti dnes nie je „in“. Nepáči sa nám utrpenie, ani tie ďalšie okolnosti, ktoré sprevádzali Jeho „pobyt“ v Jeruzaleme až po smrť. Odmietame to. Nepripúšťame si to.

Áno, aj my síce vnímame diabolskú taktiku a pôsobenie, lebo veď aj my zažívame výsmech, zradu, ohováranie, urážky, znevažovanie, ale veď nemusíme sa tým až tak veľmi zaoberať, pomyslí si ne jeden. Snažíme sa to z našich rozhovorov vylúčiť, dať bokom, hovorievame a ospravedlňujeme svoje postoje: ešte sú deti malé, nehovorme im o smrti, ešte sme mladí, nehovorme o utrpení, chorobách, ešte sa nechystáme zomrieť, nepotrebujeme cirkev, ani Ježiša. Na Vianoce stačí – to milé Dieťaťko, ale trpiaci Ježiš? Ó, Tento nie!

Mám úprimne rada svedectvo pašiovej Kvetnej nedele a následne Tichého týždňa, pretože na jednej strane nám odhaľuje zákutia ľudskej duše a ega a na druhej strane vidíme ten postoj k Ježišovi – úprimný, ale aj zradný. Pripomína mi to, že aj dnes ľuďom viac imponuje „vianočný Ježiško“, ako Ukrižovaný Ježiš a Veľkonočný Kristus.

Bratia a sestry, pamätajte, Kristus je stále *Ten istý, včera, dnes i naveky*, - pri narodení, vo svojom poslaní, pri smrti i vo vzkriesení, v minulosti, dnes i v budúcnosti – On je tým Mesiášom, ktorý sa narodil, žil a pôsobil obetujúc svoj život pre nás, áno, aj potupený, zbavený cti a dôstojnosti bol kvôli nám. Niesol NAŠE hriechy, vytrhol NÁS z moci diabla, zbavil strachu z osudovej moci smrti, dal NÁM zmysel života a otvoril dvere do večnosti. On svoj postoj k Bohu nemenil ani podľa počasia, ani podľa sviatkov, ktoré slávili v židovstve, ani podľa toho, či bolo dobre alebo prišlo pokúšanie, skúšky, utrpenie, kríž. Ježiš v postoji voči Bohu bol verný. On všetko podstúpil pre teba a pre mňa, milý priateľ. A aký je ten tvoj postoj k Nemu?

V úvode zaznelo, o čom je pôstna doba. Kvetná nedeľa, Tichý týždeň a Veľký piatok – sú veľmi silné a výpovedné vrcholiace melancholické dni, ktoré nám svojou zvesťou pomáhajú lepšie pochopiť zmysel utrpenia, prítomnosť zla vo svete a strach z osudovej moci smrti. Veľkonočná zvesť je o radosti – Kristus vstal z mŕtvych a žije – dôvod nemeniť svoj postoj k Bohu, len preto, že sa počas týchto sviatkov viac hovorí o zle, utrpení, či smrti.

Všetko zlé pominie, ale Boh zostáva naveky, vráťme sa k Nemu a zostaňme pri ňom. Amen.

Monika Cipciarová,
námestná farárka na kaplánskom mieste

Pokojné, radostné a svetlom večnosti prežiatené veľkonočné sviatky, priatelia.

Vianočné sviatky v Drietome

Vianoce sú jedinečné čarovné obdobie, počas ktorého sme všetci „namätko“, všetci máme v súvislosti s nimi nejaké zvyklosti, všetci sa už mesiac dopredu tešíme, stresujeme, naháňame, nakupujeme na trhoch, popíjame punč, v mraze si vychutnávame cigánsku či pečené gaštany a pod... A mnohí z vás sa zúčastňujú aj na podujatiach, ktoré počas tohto obdobia môžete zažiť v Drietome.

Návšteva Mikuláša. Deti sa stretávajú s Mikulášom na viacerých miestach, ale deti v Drietome navštevuje aj priamo u nich doma. Začiatkom decembra Mikuláš spolu s čertom tri dni chodil po dedine a navštevoval všetky deti vo veku od 2 do 9 rokov. Mikuláš bol veľmi potešený, že väčšinu detí našiel doma (a odporúča rodičom, aby pred jeho sviatkom skontrolovali domové zvončeky). Bolo vidieť, že viacerí sa na jeho návštevu tešili a očakávali ho. Čert bol nadšený, akí ste všetci boli zlatí a vpustili ho s Mikulášom do svojich domovov, to má potom aj taký čert k vám všetkým akosi bližšie. Aj preto bol v podstate pomerne ústretový, občas privrel očko, niekedy dve a vďaka rozhodnutiu Mikuláša sa ani jedno dieťa nedostalo čertovi do vreca, ale všetky boli odmenené balíčkom sladkostí.

Uvítanie detí do života. Tradične sa v mesiaci december stretáme s rodinami, ktorým v priebehu posledných 12 mesiacov pribudol doma malý uzlík šťastia. Vo štvrtok 13. decembra 2018 sme sa s väčšinou z nich zoznámili počas Uvítania detí do života.

Stretnutie jubilantov. V roku 2018 mali celkovo 48 jubilantov oslavujúcich 70, 75, 80 a 85 rokov, preto sme rozhodli zorganizovať pre nich jedno spoločné stretnutie na konci roka. V rámci oficiálnej časti prijali gratuláciu od starostu obce a malý darček a potom sa pohodlne usadili, pochutnali si na malom občerstvení a popri tom pospomínali, požartovali a príjemne sa medzi sebou porozprávali.

Vianočné trhy spojené s rozsvietením vianočného stromčeka. Konajú sa každý rok v piatok po sviatku Mikuláša na pešej zóne pri vianočnom stromčeku, ktorý sa slávnostne rozsvetuje. Nakoľko však v piatok 7. decembra 2018 chvíľami lialo ako z krhly, trhy sa presunuli do areálu futbalového ihriska. Stánky sa rozložili po obvodě nadkrytého priestoru, do stredu sa rozložili lavice a stoly a mohlo pršať, koľko chcelo. Mnoho ľudí sa tak na trhoch zdržalo omnoho dlhšie ako inokedy – či už pri prehliadke tovaru v stánkoch, ochutnávkach starostovskej kapustnice, popíjaní rôznych teplých nápojov a príjemných rozhovoroch s ďalšími návštevníkmi trhov. Mamičky sa nebáli nechať menšie deti samostatne pobehovať, aj pani učiteľky, ktoré prišli s deťmi počas vyučovania, neboli v takom strehu a strese, veď napokon zodpovedať za toľké dušičky nie je žiadna maličkosť. Na trh zavítal Mikuláš s čertom, ktorí mali tentokrát viac času baviť sa nielen s deťmi, ale aj s dospelými a veru, niektorí prešli mikulášsko-čertovskou previerkou len tak-tak. Podvečer hudobne okrášlili najskôr deti ZUŠ a potom členovia DH Drietomanka. Nečudo, že sa ľudia rozchádzali o hodinu neskôr ako obvykle.

Rozsvietenie stromčeka v Brúsnom. V sobotu 8. decembra čakala Mikuláša s čertom „posledná šichta“ v Drietome. Do Brúsneho medzi deti prišli práve v okamihu, keď sa tam rozsvietil vianočný stromček. Okolím sa rozliehali zvuky vianočných piesní opäť v podaní drietomských hudobníkov. Rozhovory Mikuláša s deťmi nepriniesli nič nové, aj v tomto prípade čert privieral oči (niekedy aj uši) a Mikuláš všetky deti odmenil balíčkom sladkostí. Kapustnica i varené víno sa rýchlo míňali, účasť bola hojná, čo bolo najkrajšou odmenou pre tých, ktorí toto podujatie pripravili.

Vianočný galakonzert. Krásny vianočný program pripravili miestne umelecké zoskupenia Nezábudky, deti ZUŠ, Spevácka skupina, Zbor svätej Kataríny a DH Drietomanka, ktorá počas koncertu pokrstila nové vianočné DVD. Kinosála v nedeľu 16.12.2018 doslova „praskala vo švíkoch“ a hoci sa v kinosále rozložil maximálny počet lavičiek, opäť muselo niekoľko návštevníkov stať.

Stretnutia susedov. Minulú zimu som písala o prvom predvianočnom stretnutí obyvateľov našej ulice Kolonka 1. S potešením konštatujem, že sa v rovnakom duchu niesol aj druhý ročník našej Kolonkovice a napriek nepríjemnému počasiu sa nás v sobotu 22.12.2018 stretlo viac ako vlani. Scenár bol jednoduchý – dobre naladení susedia, vianočné pečivo, jednohubky, kotlík na priebežné varenie vína a hudobný podmaz vianočných kolied púšťaný z prehrávača... Zaspomínali sme si, čo sa za ten rok udialo a dozvedeli sme sa, čo sa v ďalšom roku chystá (napríklad oslavy niekoľkých okrúhlych narodenín). Drietomské tamtamy hlásili, že stretnutia v podobnom duchu sa vo vianočnom období konali aj v Uličke, na Dolnej Kolonke a na krížnych cestách Rádku a Súhrady.

Cirkevné tradície. Na príchod Vianoc sa pripravujeme počas obdobia nazývaného Advent. Začína sa prvou adventnou nedeľou, kedy prinášame do kostola na posvätenie adventné venčeky so 4 sviečkami. Tie krásia naše príbytky celý čas do Vianoc a každú adventnú nedeľu rozsvetujeme ďalšiu novú sviečku – teda v prvú nedeľu svieti 1 sviečka, až napokon vo štvrtú adventnú nedeľu svietia všetky 4 sviečky. Tieto sviatky nám do obce pribudli na adventný veniec na pešej zóne nové sviečky a mali sme viacero pozitívnych ohlasov do návštevníkov obce.

Na Štedrý deň mnohí z nás privítali vo svojich domovoch koledníkov Dobrej noviny, ktorí spolu s koledou prinášali do rodín betlehemské svetlo, aby rodinám svietilo na štedrovečernom stole a popritom zbierali peniaze na rozvojové projekty pre ľudí v núdzi v Ugande, Etiópii, Kamerune, Južnom Sudáne, Keni, Rwande a Tanzánii. Tri skupinky detí s vedúcimi navštívili počas dňa od 11:00 do 16:30 každého, kto o tom prejavil záujem. Vyzbierali viac ako 2000,- eur, za čo všetkým aj touto cestou koledníci ďakujú.

Povznášajúca nálada panovala na Štedrý deň poobede počas obradov v evanjelickom kostole a v noci na polnočnej omši v katolíckom kostole, ktoré aj vďaka hudobnému sprievodu Drietomanky a spevom miestnych zborov mali slávnostnejší charakter. No a keď naša dychovka začala vyhrávať po omši pred kostolom, hneď sa veselšie podupávalo od zimy.

V radostnom duchu sa v prvý sviatok vianočný niesla Jasličková pobožnosť pripravená deťmi z eRka, ktorí nás opäť vtiahli do deja narodenia Ježiša a nechýbali ani tradičné koledy v podaní Nezábudiek.

Športové tradície. Druhý sviatok vianočný oslavujú drietomskí chlapci a páni v športovom duchu na **Štefanskom futbalovom turnaji**, kedy zástupcovia miestnych častí a ulíc obce vytvoria tímy a na multifunkčnom ihrisku pri základnej škole zápolia o štefanskú trofej. Okrem zápolenia miestnych družstiev FK Ulička, Dream Team Brúsne, Dynamo Bytovkár Junior, Spartak Komarňanská, FC Horný koniec, Dynamo Bytovkár, Kralovany & Rádek 2009 si návštevníci podujatia mohli pozrieť aj špeciálny zápas prípravkárov OFK Drietoma a AS Trenčín. Víťaznú trofej si odnieslo družstvo z Uličky.

Hokejový turnaj 4 obcí sa konáva v čase od Štefana do Silvestra. Podujatie sa konalo na štadióne Mariána Gáboríka v sobotu 29.12.2018. Môžeme byť hrdí na našich „mláďencov“, pravidelné tréningy priniesli svoje ovocie v podobe víťazstva celého turnaja. O priebehu turnaja vám nič nepoviem (keďže som tam nebola), no a o HC Drietoma sme bližšie písali v predchádzajúcom čísle - takže ak chcú žienky ignorujúce športové strany vedieť viac, budú si to musieť nalistovať; že si to prečítali všetci muži, o tom nepochybujem – veď konečne tam bolo pre niečo aj pre Vás, však páni? Po turnaji bola ľadová plocha ako vždy k dispozícii pre obyvateľov obcí zapojených do turnaja a nás teší, že svoje korčuľarske umenie predvádzali na ľade aj naši obyvatelia.

Do tejto kategórie by som zaradila aj také neoficiálne zápolenie, kto bude mať krajšieho snehuliaka či inú sochu zo snehu. Vďaka tohtoročnej bohatej snehovej nádielke sa v obci objavili všelijaké výtvary a napríklad aj na obecnom úrade dočasne pribudla Drietomská krásavica, ktorá vítala všetkých pri vchode.

Silvestrovský výstup. Na záver roka sa všetci snažíme vypnúť a „vyčistiť si hlavu“. No a kde sa to dá lepšie ako v prírode? Ak sa k tomu pridá veselá spoločnosť - napríklad na takom konceročnom výstupe na Machnáč, Sokolí kameň a Žľab – o zábavu je postarané (o výstupe sa čítajte viac v samostatnom článku).

(mh)

Jeden dobrý skutok

Mala som v práci zaujímavý telefonát a telefonujúci zo mňa vydoloval prísľub, že tento článok napíšem. Cudzí pán sa predstavil ako Andrej Berta z Kučina (okres Bardejov). V jeden októbrový víkend sa pán Berta spolu so svojou rodinou vybral osobným autom za synom, ktorý žije v Jihlave. V nedeľu sa vracali domov. Už v Starom Hrozenkove spozoroval, že niečo s autom nie je v poriadku. Podarilo sa im prísť do Drietomy, kde definitívne bolo jasné, že s autom v takom stave na východ nedôjdu. Blbá situácia – nedeľa, čas obeda, ďaleko od syna, ďaleko od domova, v neznámom prostredí... Náhoda chcela, že okolo nich prechádzal mladý muž, ktorý ich priamo nasmeroval na Kolonku za pánom Jozefom Forgáčom. Ako opisoval pán Berta, ani vo sne ho nenapadlo, že ten pán mu povie, aby dal auto hneď do dvora, že sa okamžite prezlečie a pôjde ho ihneď opravovať a milá domáca pani medzitým pripraví pre nich niečo na občerstvenie. Už vôbec nepredpokladal, že tá oprava bude trvať len pár minút. Na záver ho dostali slová, ktorými pán Forgáč odmietol akúkoľvek finančnú odmenu: „Ja som chcel pomôcť, nie zarobiť, aby ste šťastne došli domov.“ A vďaka ochote a nezištnej pomoci pána Forgáča domov šťastne aj došli. A všade rozprávajú, aká príhoda sa im stala v obci Drietoma a akí dobrí ľudia v nej žijú.

(mh)

Milé predvianočné stretnutie

Stalo sa zvykom, že v predvianočnom období na konci roka sa ľudia v rámci rôznych zoskupení stretávajú, či už sa jedná o zamestnancov firiem, členov záujmových združení, neziskových organizácií či iných neformálnych zoskupení. Základná organizácia Jednoty dôchodcov Slovenska v Drietome mala svoje predvianočné posedenie v prístavbe 20. decembra 2018, na ktoré sme s vďakou prijali pozvanie. Ako je pekným zvykom, všetkých vítal predseda Mgr. Dušan Medvecký, ktorý celé podujatie otvoril. V príhovore heslovite spomenul, čo všetko spolu táto veselá partia ľudí absolvovala, čoho sa zúčastnila, pri čom pomáhala a rovnako v skratke naznačil, čo všetko ich budúci rok čaká. Slovo dostal starosta obce Jaroslav Mego, ktorý v príhovore ocenil činnosť našich dôchodcov a pomoc, ktorú obci poskytujú pri organizovaní rôznych podujatí. V podaní pani Emílie Bátovskej sme si vypočuli už tradične veršovaný príhovor a úsmevné vianočné básne. Nasledovali gratulácie členom, ktorí v poslednom období oslávili životné jubileum. Prípitok na zdravie jubilantov i nás všetkých ukončil oficiálny program a otvorila sa voľná zábava. Mužskí členovia organizácie sa postarali o hlavný chod a navarili výbornú kapustnicu, dámy z klubu sa nedali zahanbiť a poprinášali vianočné koláčiky od výmyslu sveta a na stoloch nechýbal ani typický zimný nápoj – varené víno. Ľudia sa medzi sebou zhovárali, žartovali, často sa od stolov ozýval smiech. Keď som sa okolo seba rozhliadala, uvedomila som si, že väčšinu z prítomných pravidelne stretávam na rôznych obecných akciách a uvedomila som si, že tá naša vďaka je naozaj namieste. Skúsila som si totiž predstaviť niektoré podujatia bez nich – či už v úlohe organizátorov alebo návštevníkov – a bola to smutná predstava. Som vďačná, že táto predstava nie je realitou a že naši seniori sú takí, akí sú. ĎAKUJEM.

(mh)

Milan Rastislav

Štvrtého mája 2019 je práve 100 rokov tomu, čo sa generál Milan Rastislav Štefánik nevrátil do rodného domu.

Čo o život prišiel „už na rodnej hrude“, netušiac, že Slovensko bude naňho hrdé! Ved' jeho heslo: „Veriť, milovať, pracovať“, je krédom celého Slovenska - snád'.

A hoc' v celom šírom svete ako doma bol, predsa chcel zasadnúť za rodný košarišký stôl. Aj keď bol poznačený vojnou, chorobou aj légiami, predsa sa najlepšie cítil vo hviezdárni.

Slnko, mesiac boli jeho doménou a hviezdy na oblohe mu boli odmenou. Pohľadom upretým na hviezdy do neba, určite často myslieval, Bože náš Trojjediný, na Teba.

Vďaka Ti Pane náš, nad obzor i nad oblaky, že zrodil sa náš bádateľ, pilot, učenec a národovec veľký. Vďaka, že si mu doprial aj počas jeho krátkeho života, aby veľa urobil pre ľudí, pre národ, pre lásku a v tom mu pomáhala Tvoja istota.

A tak pri pietnej spomienke na vzácneho a významného človeka generála Štefánika a pozretí si pamätnej tabule jeho snúbenici, vzdajme hold, úctu a veľkú vďaku a budme hrdí – Slováci všetci.

pri príležitosti 100. výročia tragickej smrti generála Štefánika napísala Emília Bátovská

Katarína Jankujová (1919 - 2019)

Článok o pani Kataríne Jankujovej som začala písať vo februári krátko po oslave jej 100. narodenín. Netušila som, že v marci bude pre mňa podkladom na napísanie poslednej rozlúčky. Pani Katku som v posledné roky navštevovala v rámci mojej práce, ale vedzte, že vždy som sa na tieto návštevy tešila. Útľe drobné žieňa s milým úsmevom, vždy obklopené milujúcimi príbuznými. Nikdy sme s pánom starostom nedávali vedieť, kedy prideme, a vždy sme pri pani Katke našli niekoho z ďalších príbuzných na návšteve. A tak, ako tam boli vítaní členovia jej rodiny, tak sme tam boli vítaní aj my. Pani Katka sa stále usmievala, zriedka niečo krátko prehovorila, občas prikývla hlavou. Ako som odpozorovala, stačilo len malé gesto či veľavravný stačilo len malé gesto či veľavravný pohľad a hneď všetci plnili jej želania – preto som si ju dovoľovala označovať ako „kráľovnú matku“. Ale žena ako ona si to určite právom zaslúžila. Za tých sto rokov prežila naozaj všeličo.

Katka vyrastala na Žitkovej v sedliackej rodine Gorčíkovej. Katkin dedo bol gazda, u ktorého slúžilo 13 ľudí, obhospodaroval 40 – 50 hektárov ornej pôdy, choval kone, voly, ošípané. Rád prijal do rodiny pracovitého Jozefa (zhodou okolností tiež Gorčíka) z Hutí, ktorý si vzal jeho dcéru Anežku. Anežka a Jozefovi, ktorí ostali žiť na gazdovstve, však nebolo dopriate dlhé spoločné žitie, Jozef zomrel na následky zranenia pri práci a tak nikdy neuvidel svoju jedinou dcéru Katku, ktorá sa narodila 7 mesiacov po jeho smrti. Anežka sa druhýkrát vydala a po čase sa Katke narodila nevlastná sestra. Obidve boli s láskou vychovávané na Gorčíkových gazdovstve, veľa pozornosti im venovali nielen starí rodičia, ale aj strýkovia a tety. Tu žila, kým sa ako 20-ročná v roku 1939 nevydala a s manželom neosamostatnila.

Jej manžel Martin sa narodil v Bystrici pod Lopeníkom, no krátko po jeho narodení sa rodina presťahovala na Vyškovec. Katkin druhý dedo pálieval uhlie na pozemkoch drietomského veľkostatkára Stritzela a keďže sa od tejto práce odbiehať nedalo, Katka mu nosila ješ. No a pri tej príležitosti spoznala dedovho mladého pomocníka Martina. V rodine sa traduje, že ich láska začala v deň, keď sa Katka podelila s Martinom a jeho bratom o jahody, ktoré cestou nazbierala. Martin musel narukovať, za Katkou chodieval už ako dragún v uniforme. O necelý rok sa vzali. Najskôr bývali na Žitkovej, kde ale Martin ostať nechcel. Svoju žienku preto priviedol najskôr do vlastnoručne postaveného domčeka na Hlubočku, potom sa presťahovali do chalupy na hranici pri hlavnej ceste a napokon si postavili svoj vysnívaný dom o kúsok ďalej od cesty, kde pani Katka s najmladším synom žila, až kým neopustila tento svet.

Možno aj preto, že Katka mala iba jednu nevlastnú sestru, túžila mať veľkú rodinu. A Boh ju požehnal, s manželom Martinom mali spolu 15 detí – 7 chlapcov a 8 dievčat. Dlhovekosť sa v tejto rodine zrejme dedí, pretože len dve dcéry zomreli v ranom detstve a ďalšie dve v dospelosti, ostatným deťom bolo dopriate osláviť mamine jubileum spolu s ňou. A spolu s nimi oslavovali niekoľko dní ďalší gratulanti - 86 vnúčat, 75 pravnúčat, 77 pra-pravnúčat a 6 pra-pra-pravnúčat. Ak by sa stretli všetci naraz aj s bratrancami a sesternicami, napočítali by ste približne 720 ľudí. Odpoveď na otázku, ktoré ženské a mužské meno sa v tejto rodine opakuje najviac, je veľmi jednoduchá – ak hádate Katarína a Martin, hádate správne.

Pani Katka a Martin sami žili v hlboké viere a k viere viedli aj svoje deti. Ako spomína najmladší syn Pavel, každý večer sa všetci zhromaždili na spoločnú večernú modlitbu, v rámci ktorej každý hodnotil a vlastnými slovami ďakoval Pánovi za prežitý deň. Nedela dopoludnia patrila vždy Bohu a účasti na svätej omši.

Pán Martin mal pred vojnou vlastnú autodielňu. Na začiatku druhej svetovej vojny mu vybavenie zabavili Nemci a Martina poslali na nútené práce do Nemecka, odkiaľ sa mu po siedmich mesiacoch podarilo utiecť. Po druhej svetovej vojne chvíľu podnikal ako prepravca, po zabavení áut odišiel ako baník do Ostravy a neskôr do uránových baní na Vsetínsku, čo bolo príčinou jeho neskoršieho ochorenia a smrti v roku 1981. Keďže chodil na týždňovky, starostlivosť o rodinu spočívala na pleciach pani Katky. Ako spomína syn Pavel, mama bola taký „generál“ – ale v podstate jej nič iné nezostávalo, ak chcela v rodine udržať poriadok a pre svoju rodinu zabezpečiť všetko, čo bolo potrebné. Veď postarať sa o toľké potomstvo nebola žiadna maličkosť. Lásku vkladala pani Katka do všetkého, čo robila, výborne varila, pestovala kvety, zeleninu, šila.

Pri všetkých tých starostiach však nezabúdala, že k životu patrí nielen práca, ale aj zábava. Pani Katka rada spievala, tancovala a napriek množstvu povinností si vedela nájsť čas na vyšívanie krásnych obrusov a krojov.

Pani Katka bola mamou, ktorá pre všetkých stelesňovala nielen lásku, ale aj bezpečie, pohodlie, nehu, jednoducho všetko to dobré a krásne, čo si pod pojmom domov vieme predstaviť. A silnou ženou ostala napriek telesnej slabosti až do konca svojho života. Tešila sa veľkej pozornosti svojich drahých a milý úsmev jej nemizol z tváre aj vďaka starostlivosti najmladšieho syna Pavla a jeho manželky Bohumily. Jej srdiečko dotýklo v pondelok 25. marca 2019.

V zmysle toho, čo pani Katka žila a čomu verila, všetci veríme, že teraz je na lepšom mieste, mieste plnom pokoja. A preto končím tento článok slovami: Zbohom, pani Katka. A dovidenia.

(mh)

Z kalendára DFS Nezábudky

Tradične po vianočných koncertoch sme sa pustili do nácvikov nových programov. Súbor teraz tvoria tri skupiny. Zo silnej, takmer 40-člennej skupiny 6 až 11-ročných členov, sme vytvorili dve menšie. Jedna pripravuje program ŠIBAČKA a druhá KONÍKY A BÁBIKY. Šibačka bude mať premiéru 6.apríla na regionálnej prehliadke DFS v Trenčíne vo Hviezde, na ktorú všetkých srdečne pozývame! Koníky a bábičky budú mať svoju premiéru 12.mája v programe venovanému MATKÁM. Po „naskočení“ hlasu vedúcej Moniky mohli konečne začať trénovať aj staršie speváčky. Pripravujú pekný jarný program a tiež veríme, že sa podarí pripraviť 1 - 2 vystúpenia spoločne s mladou ľudovou muzikou, ktorú pripravuje Veronika Sirotná Šutá a Matúš Husár. Aj touto cestou by sme chceli obom poďakovať za kvalitnú prípravu všetkých hudobníkov, ktorým obetujú čas navyiac a pomáhajú aj nám obohacovať naše programy živou hudbou. Nesmieme zabudnúť na nášho heligonkára Miloška Macharu z Dúbravy, bez ktorého by sme si mohli len „pískať“ do tanca. Čaká nás bohatý jún a august na festivaloch v Mníchovej Lehote, pri Vsetíne na Morave, v Krakovanoch pri Piešťanoch a tešíme sa na zájazd do PRAHY. Všetkým ďakujeme za priazeň a podporu!

-Monika a Marika-

Tretí ročník

Aj my, triedne učiteľky 3.A a 3.B triedy, sme sa rozhodli pochváliť spoločnými aktivitami, ktorými sa snažíme nepestovať medzi triedami rivalitu, ale spolupracovať a tešiť sa spolu. V tomto školskom roku sme pripravili spoločnú vianočnú pieseň na vianočný program v škole.

Týždeň pred popolcovou stredou sme si po roku zopakovali FAŠIANGOVÉ POSEDENIE, na ktorom sa prezentovali na hudobných nástrojoch žiaci oboch tried. Za zaujímavosť stojí spomenúť, že z 29 žiakov sa deväť učí hrať na hudobný nástroj (husle, trúbka, heligónka a akordeón) a teda bolo čo počúvať! Tretiaci odmenili svojich šikovných spolužiakov potleskom a niektorí aj slovami obdivu či potľapkaním po ramene. K fašiangom patria aj fánky a pochutnaním na nich sme koncert ukončili.

Pripravujeme spoločný čitateľský projekt k MESIACU KNIHY a tešíme sa na spoločné zážitky V ŠKOLE V PRÍRODE v Tesároch pri Topoľčanoch, do ktorej nastupujeme v máji. Všetky ročníky prvého stupňa aktívne športujú, lebo každý žiak by chcel získať ODZNAK ŠPORTOVCA. Tak aj my, tretiaci, beháme, skáčeme, plazíme sa a šplháme, len aby sme mali lepšie a lepšie výkony! Na konci roka pani riaditeľka vyhlási najlepších z každého ročníka. Veríme, že do konca školského roka zažijeme ešte veľa pekných spoločných chvíľ, na ktoré budeme dlho spomínať. ŠKOLA NIE JE LEN O ZNÁMKACH!

-Majka a Monika, triedne učiteľky 3.A a 3.B-

O jari

Jar - to je obdobie krásne,
zvieratká a kvety už sú šťastné.
Na oblohe slnko jasné svieti,
krajina náladou jarnou sa vznieti.
Rozkvitli aj snežienky,
majú biele lupienky.
K tomu už aj bledule,
pekné budú na stole.
Do vázy ich dáme,
spravia radosť mame.

Kristína Vráblíková, ŠKD

Prví poslovia jari

Keď z chladnej zeme ešte s topiacim sa snehom začnú ukazovať svoje biele hlávky snežienky, je to neklamný dôkaz toho, že postupne k nám prichádza jar. Na prvé jarné lúče reagujú snežienky veľmi rýchlo, pretože ich kvety sú pod zemou pripravené už od jesene. Snežienky, ako prví poslovia príchodu jari, sú skromné, oku lahodné a srdcu hrejivé kvietky. Kytička snežienok darovaných s láskou vyčarí na tvári obdarovaného vždy úsmev a poteší.

V minulosti sa snežienky, resp. ich cibulky, využívali v ľudovom liečiteľstve na liečenie svalovej slabosti. I v súčasnosti sa alkaloidy nachádzajúce sa v cibulkách snežienok používajú na výrobu preparátov pre poruchy pohybového ústrojenstva alebo pri liečbe Alzheimerovej choroby.

Sneženku nepoznáme však iba ako kvietok oznamujúci príchod jari. Niektoré firmy a spoločnosti na Slovensku sa nechali inšpirovať a svoje zariadenia pomenovali podľa nej. Na Slovensku nájdeme napríklad: penzión Sneženka v Tatranskej Lomnici, reštauráciu Sneženka v Košiciach, chatu Sneženka na Donovaloch, kvetinárstvo Sneženka v Liptovskej Teplicke, tábor Sneženka v Sabinove, cukrárenskú výrobu Sneženka v Košiciach, atď.

Snežienky sú i veľmi obľúbenou jarnou témou vo výtvarnej činnosti žiakov v našej škole. Žiaci v školskom klube detí namalovali, vyfarbili, vytvorili veľa výtvarných prác s touto tematikou. Tie najkrajšie sme vybrali a odfoťili, aby vás potešili a zvestovali, že jar zavítala i do našej obce.

(dš)

Dejepis inak

Kde, kedy, prečo... Otázky, ktoré mnohých trápili pri poznávaní dejín ľudstva. O tom, že dejepis nie je len o presných dátumoch a ich úmornom bifľovaní, svedčia aj školské práce našich žiakov. Počas výučby dejepisu majú žiaci na našej škole možnosť prezentovať svoje vedomosti aj projektovou činnosťou. Je to vyučovacia metóda, ktorá vedie žiakov k riešeniu komplexných problémov, skúsenosti získavajú praktickou činnosťou, využívajú pritom poznatky z viacerých vedných odborov, čo im umožňuje lepšie pochopiť prepojenie učebného obsahu vyučovacích predmetov (napr. dejepis, literatúra, geografia, technika a pod.). Výsledným produktom ich činnosti bývajú najčastejšie výkresy, modely a písomné referáty – jednoducho im hovoríme PROJEKTY. Projektom sa venujú žiaci vo všetkých ročníkoch 2. stupňa. Piataci nám vyrobili nádherné modely obydľí našich predkov (jaskyne, skalné previsy, zemnice, drevenice), šiestaci sa projektovou činnosťou zoznámili s bohmi starovekého Grécka, siedmci sa zamerali na námorské objavy a známych moreplavcov (Krištof Kolumbus, Amerigo Vespucci, Bartolomeo Diaz, Hernan Cortez a i.), žiaci ôsmej triedy zasa spracovali významné osobnosti 18. a 19. storočia (Mária Terézia, Mária Antoinetta, Henry Dunant, Nikola Tesla) a deviataci, preberajúc udalosti 2. svetovej vojny, vytvorili projekty práve o osobnostiach, ktoré sú známe z týchto udalostí (Viola Fischer, Oskar Schindler, Anna Franková, Jozef Gabčík, Alfred Vrba a Rudolf Wetzler, Simon Wiesenthal). Dejepisné projekty našich žiakov je možné pozrieť si na hlavnej chodbe 1. poschodia a na projektovej stene na 2. poschodí. Ďakujeme všetkým šikovným žiakom, že svojou činnosťou nielen skrášľujú priestory našej školy, ale že ich práce majú hlavne didaktický rozmer.

-zdroj: ZŠ-

Naši šikovníci deviataci

Takéto pekné rozprávkové postavy vytvorili žiaci 9. ročníka na vyučovaní v rámci predmetu Technika. Obrázky postavičiek nakreslili na dosky, vyrezali, opracovali, nafarbili, pričom použili svoju fantáziu. Ich námaha sa vyplatila, rozprávkové postavičky teraz obdivujú spolužiaci nižších ročníkov vo vestibule školy.

-Mariana Koláriková-

Lyžiarsky výcvik - Malinô Brdo (20. 1. - 25. 1. 2019)

20. januára 2019 sme sa zobudili do krásneho nedeľného rána. Všetci sme vedeli, že dnešný deň nebude len taký obyčajný. Čakal nás totiž dlho plánovaný lyžiarsky výcvik! Všetci sme sa nemohli dočkať, kedy už vyštartuje autobus a my zanecháme na parkovisku mávajúcich rodičov, ktorým budeme určite veľmi chýbať. Keď nás pani riaditeľka skontrolovala, konečne sa splnilo naše prianie. Autobus vyrazil smer Ružomberok, Malinô Brdo.

Cesta nám trvala približne dve hodiny, ktoré sme si príjemne užili rozprávaním sa so spolusediacimi. Náš hotel Malina sa nachádzal priamo na zjazdovke, takže sme museli ísť lanovkou. V hoteli sme sa dohodli, ako budeme ubytovaní na izbách. O pol jednej sme sa mali všetci dostaviť do jedálne na obed, kuchári nám počas celého pobytu pripravovali výborné jedlá. Po obede sme sa šli pripraviť na naše prvé lyžovanie. Zo začiatku sme sa učili lyžovať na malom kopci za hotelom, ale predtým nám, samozrejme, náš učiteľ telocviku podal inštrukcie, aby sme si hneď pri prvom kroku neublížili. Celkom nám to šlo. Po prvej lyžovačke voľný čas väčšina z nás využila na prieskum hotela. Zistili sme, že jeho súčasťou je aj posilňovňa a wellness. Na druhý deň sme si vyskúšali aj menší svah, kde sme svoje lyžovanie zdokonaľovali. Niektorí skúsenejší mohli ísť aj na dlhšiu zjazdovku.

Náš denný rituál bol nasledovný: ráno o siedmej budiček, ktorý zabezpečovala vždy iná izba. O ôsmej sme mali raňajky, ale medzitým nás vždy stihla skontrolovať pani riaditeľka s pani družinárkou, ktoré nám udelili body podľa toho, ako sme si upratili izbu. O deviatej nás čakalo dvojhodinové predpoludňajšie lyžovanie, po ňom sme mali o pol jednej obed. Ďalej nasledovalo popoludňajšie tiež dvojhodinové lyžovanie. Večierku sme si dohodli na desiatu, pred ktorou nás učiteľia kontrolovali, či už sme v posteli. V utorok nám vybavili wellness, väčšina to využila. O deň neskôr sme si spravili výlet do Bešeňovej, niektorí si zvolili prehliadku dedinky Vlkolínec. Na kúpalisku v Bešeňovej sme sa poriadne vybláznil. Síce bola vonku zima a sneh, niektorým to neprekážalo a vykúpali sa aj vonku. Celý výlet dopadol super. Keď sme sa poobliekali a kúpili si za odmenu pelendrek, mohli sme vyraziť späť do hotela.

Ďalší deň sme si tiež užili, aj keď na nás už pomaly dopadala skutočnosť, že zajtra sa náš lyžiarsky skončí. Večer prebehlo vyhodnotenie súťaže s názvom „Kto má najlepšie upratanú izbu“. Pre prvé tri izby čakala aj odmena v podobe slúchadiel, ostatným sa ušiel aspoň cukrík, aby neboli smutní.

V piatok ráno nás čakala posledná lyžovačka, snažili sme sa užiť si ju čo najviac. Po nej sme, či sme chceli, či nechceli, museli nastúpiť do autobusu, ktorý nás odviezol naspäť do Drietomy na školské parkovisko, kde nás už čakali naši rodičia.

Jednoznačne sme sa všetci zhodli na tom, že lyžiarsky bol skvelý, ďakujeme našim rodičom, pani riaditeľke, inštruktorom a zdravotníčke, že sme prežili úžasný týždeň plný zábavy, športu a nezabudnuteľných chvíľ.

-Kristína Bulejková, 7.A-

Tridsaťročná tradícia silvestrovského výstupu

Bola sobota 31. december 1988. Prechod do Nového roka každý oslavoval po svojom. Pre niekoho to bola príležitosť posediť doma s partnerom, napchávať sa chlebíčkami a očkami a kukať silvestrovský program v telke. Niektorí uprednostnili zábavu v spoločnosti, niektorí lyžovačku na horách, niektorí spánok... Pre niektorých to bol deň ako stvorený na zimnú turistiku. A tak sa 3 kamaráti – Dušan Pelech, Milan Kvasnica a Jaroslav Mego – pobrali smerom ku kopcu, ktorý sa mohutne vypína

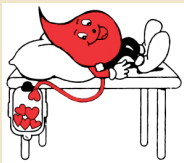
nad Drietomou. Vtedy ešte netušili, že práve založili tradičné podujatie, ktorého sa z roka na rok bude zúčastňovať stále viac a viac pánov. V priebehu niekoľkých rokov na základe požiadaviek rodinných príslušníkov turisti ako rozumní chlapci termín prehodnotili a posunuli termín výstupu o jeden deň dopredu – teda na Dávida, aby už na Silvestra mohli robiť spoločnosť svojim drahým polovičkám. K výstupu sa vďaka vhodnejšiemu termínu a hromadnej organizácii v posledných rokoch pridáva stále viac pánov, dám i detí.

Je niekoľko spôsobov, ako sa dostať na Žľab, Sokolí kameň či Machnáč. Niektorí zvolia výstup priamo z obce po turistickej značke, niektorí vyrážajú z Brúsneho, niektorí z Kykule, dá sa ísť aj z Vyškovca... V posledných rokoch najväčšia partia výstup začína na autobusovej zastávke v Drietome pri Jednote alebo na ďalších zastávkach pravidelnej linky autobusovej dopravy a okolo 9:00 vystúpi v Liešnej pri Kolibe. Na jubilejný 30. výstup sa takto vybralo 78 nadšencov zimnejistiky.

Hneď na začiatku je jeden z najnáročnejších úsekov cesty, treba vystúpať krížom cez Holbovú v podstate až na hrebeň na miesto nazývané U Rumuna, kde je na slovensko-českej hranici pomník venovaný rumunskému vojakovi oslobodzovacej armády padlému na konci druhej svetovej vojny. Tu je prvá zastávka s možnosťou chvíľu si oddýchnuť, ohriať sa pri ohníku, posilniť sa a prípadne sa prezliecť, celkovo sú naplánované na trase takéto zastávky tri. Odtiaľ kroky turistov vedú k najvyššie položenému miestu obce Drietoma – k vrcholu Machnáč s nadmorskou výškou 771 m n.m. Škoda, že bolo tento rok hmľisto, výhľad teda nič-moc, aspoňže sa dala urobiť spoločná fotka s dvojkrížom. Ako prichádzali jednotlivé partie – každý podľa svojho tempa – vznikali viaceré verzie spoločnej fotky (a ja sa „teším“, ako jednu z nich budem vyberať k tomuto článku). Cestou je povinná medzi-zastávka pri jedličke – no, treba povedať, že malá jedlička to bola v dávnej minulosti, teraz je to mohutná jedľa a skalní účastníci si uvedomujú, ako rýchlo ten čas plynie... Pod ňou radi spomínajú na veselé príhody z predchádzajúcich ročníkov: ako napríklad niekto netrafil dolinu a miesto v Drietome zišiel v Chocholnej, ako - aj keď to znie neuveriteľne – sa niekto domov vrátil len s jednou topánkou a podobne. Odtiaľ nasleduje presun na Sokolí kameň, kde je druhá zastávka. Chodníkom okolo studienky a odbočkou z turistického chodníka sa všetci dostávajú k útulni na Žľabe, kde je posledná zastávka a posledný ohník. Aj keď je zima, všetkým je tam akosi útulne, dojedajú zásoby, obliekajú posledné suché oblečenie a všetkých hreje poznanie, že je pred nimi už len cesta dole do dediny, kde na nich v kinosále čaká dobrá kapustnica (pripravená deň predtým osvedčeným Mego-tímom) a horúci čaj. O priebežné zohrievanie jedla a varenie čaju sa stará rokmi zohratá dámska partia, ktorá všetko zvláda s ľahkosťou, akosi len-tak medzi rečou. Bez ohľadu na to, či niekto prišiel prvý už o 14:45 alebo posledný okolo 18:30, o každého bolo postarané. Bonbónikom jubilejného ročníka bola hudobná zábava v podaní hudobného dua „Susedi“. A hoci to znie neuveriteľne, niektorí účastníci celodenného výletu mali ešte dosť síl, aby si na veselú nôtu zaspievali a zatancovali.

(mh)

Darovanie krvi

DAROVANIE KRVÍ = DAROVANIE ŽIVOTA

Miestny spolok Slovenského červeného kríža organizuje v našej obci hromadný odber krvi mobilnou odberovou jednotkou

v stredu 15. mája 2019 od 7:30 v prístavbe kultúrneho domu

Krv môže darovať každý zdravý človek vo veku od 18 do 60 rokov, s minimálnou hmotnosťou 50 kg; človek, ktorý je 2 týždne po doužívaní antibiotík; 2 týždne bez horúčky, bez hnačky; 1 týždeň po zubnom ošetrovaní; aktuálne mimo menštruácie (+/- 3 dni) a tehotenstva; 1 rok po pôrode alebo ukončení tehotenstva, ak nekojí; 48 hodín po preventívnom očkovaní; bez herpesu; človek, ktorý neužíva pravidelne dlhodobé lieky; kto nebol posledný polrok operovaný, tetovaný, liečený akupunktúrou, nemal prepichované uši alebo iné časti tela, nedostal transfúziu krvi alebo plazmy, nepodstúpil endoskopické vyšetrenie; kto neprekonal infekčnú žltáčku typu B a C, v prípade infekčnej žltáčky typu A (napr. v detskom veku) môže byť darcom krvi po určitom časovom odstupe; nie je nosičom HIV, neprekonal syfilis, nie je sexuálnym partnerom ľudí s uvedenými chorobami a neprišiel s nimi v poslednom roku do styku.

Príprava pred odberom spočíva hlavne v striedmej konzumácii – nie je vhodné, aby ste hladovali, odporúčame ľahké raňajky (netukové pečivo, chlieb, med, ovocie, zeleninu a pod) - nekonzumujte žiadne masné jedlá ani mliečne výrobky, zvýšte príjem tekutín; doprajte si dostatok spánku; na odber nie je vhodné prísť po ťažkej fyzickej námahe; pred odberom nepite alkohol a nefajčite.

-MO SČK v Drietome-

Šantiace deti v maskách

Obec Drietoma v spolupráci so Základnou školou s materskou školou a najmä tímom pani učiteliek z družiny pripravili maškarný ples pre deti v sobotu 23. februára 2019. Po minuloročnej výbornej skúsenosti s priestorom jedálne sme ani neuvažovali nad iným miestom konania. A dobre sme urobili, pretože spolu so 65 deťmi prišlo veľa rodičov a starých rodičov a v jedálni sme ich bez problémov mali kde usadiť. Recept na toto vydarené podujatie máme dobrý a upravujeme ho len v minimálnej miere – teda najskôr registrácia masiek, rozdelenie detí podľa veku do 3 kategórií, určenie porotcov, privítanie masiek a ich predvedenie počas niekoľkých pesničiek, súťaže pre deti v jednotlivých kategóriách, rôzne hry, spoločné tancovanie, šantenie, priebežne počas toho batôžkové občerstvenie (teda kto si čo prinesie, čaj a minerálka býva zabezpečená), fotenie s kamarátmi, rodičmi a s maskotmi podujatia. Všetky deti dostali za účasť pamätný list a hárky so samolepkami podľa vlastného výberu, no a okrem toho vo všetkých 3 kategóriách porota určila 3 najkrajšie masky. Z roka na rok pribúdajú ručne robené, veľmi originálne masky, preto sa aj porotcom z roka na rok rozhoduje ťažšie, dokonca sa ocenili nejaké masky navyše ako špeciálne ceny.

Na jednej fotke širenej cez sociálne siete sú dvaja chlapci – zamračený chlapec, ktorý vyhral prvé miesto a chlapec skáčuci od radosti, lebo vyhral tretie miesto. Na svete je to jednoducho tak – nerozhoduje, na ktorom mieste skončíš, ale ako sa zo svojej účasti a výhry tešíš. Preto verím, že všetky deti odchádzali domov s radosťou v srdci, že sa to popoludnie dobre zabavili.

(mh)

Fašiangové posedenie

Fašiang začína sviatkom Troch kráľov a končí deň pred Popolcovou stredou pochovaním basy. Toto obdobie medzi vianočným a pôstnym obdobím vždy malo pre našich predkov svoje čaro, počas fašiangu si našli ľudia viac času na zábavu vo všetkých podobách – tancovačky, zábavy a sprievody obcou v maskách. Neodmysliteľne k fašiangu patrili aj domáce zabíjačky, pretože na dedine sa takmer v každom dvore chovali domáce zvieratá. Napriek tomu, že sa dnes ošípané chovajú doma ojedinele, v dnešnej dobe nie je problém kúpiť si živé vykrmené zviera alebo už rozporcované mäso presne podľa svojho gusta a pripraviť domáce výrobky. Pre inšpiráciu obec Drietoma v sobotu 16. februára 2019 pripravila pre svojich obyvateľov **Fašiangové posedenie** spojené s ochutnávkou zabíjačkových špecialít. Od skorého rána tím pod vedením zabíjačkového majstra Pala Michalca nelenil a všetci pomáhajúci krájali, sekali, miešali, varili, piekli a čo-ja-viem-čo-ešte, len aby pripravili tie najchutnejšie výrobky. Po 17. hodine sa otvorili dvere do kinosály, pri ktorých sme spolu s pánom starostom Jaroslavom Megom víтали našich obyvateľov tak pekne po domácky – kalíškom tuhšieho nápoja, len aby sme všetci zdraví boli a aby dobre trávilo. Nakoľko sa toto podujatie teší Vašej priazni, v prvom rade bolo dôležité zabezpečiť pre všetkých sedenie, preto bola celá sála naprataná stolmi, stoličkami a lavicami. Šikovné pomocníčky roznášali ochutnávkové porcie a kinosálou sa už onedlho niesla vôňa zabíjačkovej kapustnice, jaterničiek, kaše či tlačienky. Súbežne s vôňou sa sálou niesli ľúbivé tóny v podaní LK Huncúti a všetci sme s radosťou počúvali, čo pre nás vyhrávali. Aj ďalšie občerstvenie, ktoré zabezpečili členovia Slovenského červeného kríža, sa rýchlo míňalo. Okolo 20. hodiny sa sála vyprázdnila natoľko, že bolo možné niektoré stoly odpratať a rozprúdila sa tanečná zábava, ktorá trvala až do polnoci. Mnohí využili príležitosť a všetko, čo okoštovali, stihli do odchodu domov aj vytancovať.

(mh)

Pán starosta v škôlke

V rámci marca – mesiaca knihy pán starosta Jaroslav Mego zbalil okuliare, rozprávkovú knižku a vybrali sme sa do materskej škôlky, aby deťom pred spaním prečítal rozprávku.

Najskôr sme zašli k najmenším deťom „malkáčom“, ktorí už pekne všetci ležali v postieľkach a zakutrávali sa pred spaním. Deti si mohli vybrať, akú rozprávku im pán starosta prečíta, voľba padla na rozprávku o Vlkovi a siedmich kozliatkach. Pozorne počúvali, tíško ležali a polovica z nich počas rozprávky aj zaspala. Možno boli unavené aj z výroby

vlastných knižočíek, ktoré sme v ich triede mohli obdivovať a na ktorých pracujú s pani učiteľkou už niekoľko dní. „Stredňákov“ sme zastihli ešte vo fáze prezliekania sa do pyžamiiek, túto činnosť však rýchlo a šikovne ukončili, rýchlo si políhali a mohlo sa čítať. Ako prvú si vybrali rovnakú rozprávku ako najmenší škôlkari, keďže však boli pekne potichu a málokto zaspal, pán starosta im pridal ešte rozprávku o Červenej Čiapočke. V prípade väčšiny detí by však mohol pridávať rozprávky donekonečna, ako sme videli, im sa toto popoludnie jednoducho spať nechcelo. Ale treba ich pochváliť, že nerobili neplechu a aspoň pekne oddychovali, aj keď treba priznať, že v tejto triede asi najviac chodili pani učiteľky pomedzi deti, aby im upravovali paplóniky.

Medzitým sa z obeda vrátili najväčší škôlkari, ktorí nás stretli počas presunu do jedálne a pán starosta im sľúbil, že ak všetko pekne spapajú, tak budú mať za odmenu dlhú a peknú rozprávku. Už nás teda čakali ticho ako mušky. Vybrali si príbeh o Popoluške a čuduj sa svete, minimálne tretina „veľkáčov“ počas čítania zaspala. Tak sme sa po rozprávke tíško rozlúčili a popriali všetkým dobrú noc.

(mh)

Prvý turisticko - lyžiarsky výlet

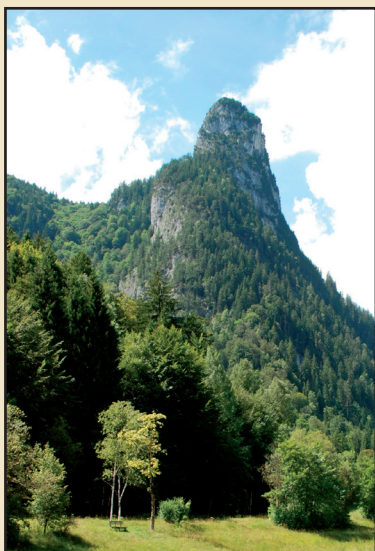

Náš akčný pán starosta už dlhšie plánoval obecnú lyžovačku a konečne sa ju v tomto roku podarilo zorganizovať. Teda hlavne sa podarilo nájsť v kalendári voľnú sobotu – 2. marec 2019 - s nádejou, že v niektorom vyššie položenom lyžiarskom stredisku bude v tomto termíne snehu ešte dosť. Keďže sa nedalo predpokladať, či sa nájde dosť lyžiarov, bolo potrebné vybrať miesto, kde budú mať čo robiť aj nelyžiar. Voľba padla na **Kubínsku hoľu**. Ako nelyžiarka môžem potvrdiť, že to bol dobrý výber, fakt som sa s kamarátkou nenudila a na konci dňa sme skonštatovali, že pri našom programe by sme na lyžovanie ani čas nemali. Rovnako sa nechystali nudiť ani ostatní účastníci nášho výletu. Sama som bola prekvapená, koľko lyžiarov sa postupne prihlasovalo. Keďže sme sa dodatočne rozhodli riešiť aj skupinové skipasy (s 15% zľavou),

získala som podrobný prehľad o tom, kto bude lyžovať klasicky, kto pôjde na lyžiach pešo na vrchol a po hrebeňovke a kto sa ide len-tak nelyžiarsky odreagovať. Ráno sme sa v počte 53 sviežich výletníkov dostavili pri zdravotné stredisko a nalodili na autobus. Dobrá nálada panovala počas celej cesty, v takej veselej spoločnosti to ani inak nemohlo byť a cesta nám ubehla jedna radosť. Krásne bielo nás privítala Kubínska hoľa, fungovali všetky vleký, lanovky, zjazdovky, chaty, občerstvovacie zariadenia, stánky ... Podľa slov našich lyžiarov sa lyžovalo dobre. Šikovní na snehu neboli len dospelí, ale aj tínedžeri a deti, bolo radosť pozerať, ako sa im darí zvládať svahy. Zaregistrovali sme síce niekoľko pádov, ale nikomu sa nič vážne nestalo. Chvilami sa cez oblaky predralo aj slnko a napriek oblakom boli celkom pekné výhľady do okolia. Počas poludňajšej pauzy nechýbalo typické improvizované drietomské stanovište uprostred Kubínskej hole, v závetrí stromov, s tradičnou pohostinnosťou našich chlapcov, ktorým sa nelenilo priniesť turistické variče a niečo dobré na nich uvariť. Takže opäť bolo veselo. Viacerí ešte potom využili možnosť a jazdili až do neskorého popoludnia, kým fungovali vleký. Samozrejme, že stúpajúca teplota vzduchu urobila svoje a mäknúci sneh v najnižšej časti svahu preveril schopnosti drietomských lyžiarov, ale všetci to zvládli so ctou a do autobusu na cestu späť sa dostavili s pocitom príjemne stráveného dňa. A tento dobrý pocit nám vydržal až domov.

(mh)

TIP na výlet: KOFEL

Milí Drietomčania, priaznivci výletov, hôr a turistiky. Tento môj príspevok do Drietomských zvestí nebol môj nápad, samého by ma to určite nenapadlo. Oslovila ma Monika Hoštáková, že ja určite budem vedieť niečo napísať na tému turistika. Najskôr som sa tomu trochu bránil. Presvedčil ma však argument, že si musíme pomáhať a prečo nerozšíriť rady prispievateľov no našej štvrťročenky.

Tak úvod máme za sebou. Určite nechcem strácať čas opisom miesta, ktoré veľa našich už dôverne pozná. Napíšem vám o mojom výstupe na kopec, kde predtým noha Drietomčana ešte nestúpila. Teda aspoň si myslím, že to tak je. Ak sa pletiem, dotyčného poprosím, nech sa mi ozve, môžeme sa podeliť o zážitky. Mám na mysli veľmi fotogenickú kamennú vežu Kofel nad dedinou Oberammergau v nemeckých Ammergauských Alpách. Ide o veľmi peknú oblasť južne od Mníchova, iba kúsok od nemecko-rakúskej hranice. Z najznámejších miest v tejto oblasti vyberám lyžiarske stredisko Garmisch-Partenkirchen, alebo vyhľadávané zámky Neuschwanstein a Linderhof. Hlavne ten prvý menovaný je v našich končinách známy ako ten rozprávkový zámok s vežičkami na puzzle.

Posledné leto sa nám s rodinou a s priateľmi podarilo stráviť týždeň v obci Oberammergau už po druhýkrát. Turistika v Alpách je zaujímavý zážitok. Trasy síce nie sú tak dobre značené ako u nás, dôležité smerovníky som však vždy našiel. V zime pri neprešliapaných chodníkoch by som to však videl na branné cvičenie s podrobnou

mapou a kompasom. Tam nenájdete značky na stromoch každých 100 až 200 m, ako poznáme doma. Krása Álp spočíva hlavne v ich rozlohe. Naše Tatry aj Fatry sú moje srdcovky. Bohužiaľ, v letnom dovolenkovom období sú tak preplnené, že človek si nemôže ten pravý kontakt s prírodou vychutnať. Rozloha Álp umožňuje aj v lete nájsť bez problémov nepreludnené miesta. Milovníkovi prírody srdce zaplesá aj nad čistotou okolia. Plastové fľaše, plechovky, obaly od sladkostí či nedopalky cigariet tam nevidíte. Nemci sú veľmi kultúrne na to, aby okolo seba robili neporiadok. Zálhujú plastové fľaše a plechovky. V prírode ich tam nenájdete. Toto im naozaj môžeme závidieť. Ľudia na turistických chodníkoch sú k sebe milí a ohľaduplní. Bežne sa vám automaticky prihovoria. Väčšinou boli prekvapení zo stretnutia so Slovákmi. Do tejto oblasti nechodia veľmi ani Česi. Česku pracujúcu v jednom obchode slovenčina potešila. Vraj tam nemala s kým hovoriť rodným jazykom viac ako pol roka.

Vrátim sa naspäť k turistike. Už pred odchodom z domu som mal v hlave jasno. Okrem iného bola túžba vyšliapať na kopec Kofel, ktorý je snáď na každej miestnej pohľadnici. Vrchol je v nadmorskej výške 1342 m. Z obce na vrchol je to približne 500 výškových metrov. Bolo mi jasné, že tam hore rodinu z objektívnych dôvodov nedostanem, preto som vyrazil hneď ráno o šiestej. Po dvoch nudných kilometroch po rovine konečne smerovník, ktorý ma naviedol cez pasienok plný kráv (tie sú tam mimochodom všade) do strmého žľabu. Staviteľia toho chodníka sa poriadne narobili. Aby bol vrchol prístupný bežným turistom, do prudkého zalesneného kopca vysekali serpentíny podobné tým do sedla Ostrva smerom od Popradského plesa. Pre bližšiu ilustráciu, tento južný žľab pod Kofelom má dĺžku 600 m s prevýšením 300 m. Iná cesta pre peších na túto kamennú vežu priamo z obce nie je. Po zvládnutí tohoto stúpania chodník vedie do sedla pod vrcholom ku križovatke chodníkov. Po vrstevnici je možné pohodlne pokračovať k hornej stanici lanovky miestneho lyžiarskeho strediska. Môj pohľad však smeroval smerom k vrcholu veže. Na smerovej tabuli bola informácia: Nur für Geübte! Len pre skúsených! Posledných 30-40 výškových metrov je vybudované ferratové istenie. Už ide o naozaj strmý terén. Nevhodný pre deti a každého, kto sa bojí výšok. V zlom počasí, pri mokrej alebo namrzutej skale by bol výstup bez vhodnej výstroje nebezpečný. Na vrchol som sa úspešne dostal presne o pol ôsmej. Bol som tam celkom sám. Okrem kráv dolu na lúke a jednej veveričky som nestretol živej duše. Krásne, ešte nízke slnko, azúrová obloha, dole v doline ranný opar. Bola to paráda. Zápis do vrcholovej knihy, zopár fotiek + raňajky s výhľadom.

Čo dodám na záver. Či je to doma alebo v zahraničí. Pešo, na lyžiach či na bicykli. Som rád, že sme viacerí takto „postihnutí“.

-VladoB.-

Obecná knižnica otvorená

Kniha je priateľ človeka. Kniha nás učí, kniha nás zabáva, kniha nám robí spoločnosť, kniha nás uspáva... Napriek digitálnej dobe si mnohí svet bez kníh nedokážeme predstaviť. Všetkým, ktorým sú knihy milé a drahé preto s radosťou oznamujeme, že od 20. marca 2019 opäť funguje obecná knižnica v budove obecného úradu. Knižnicu je možné navštevovať **každú stredu v čase od 13:00 do 17:00 hod.**

(mh)

ČO NOVÉ, PÁN STAROSTA

V tejto rubrike starosta obce informuje o tom, čo nové sa v obci stalo – samozrejme veci verejné, o tých súkromných sa dozviete inou a často rýchlejšou cestou... Pán starosta, nech sa páči, máte slovo.

Vážení spoluobčania, po čase sa vám opäť prihovám prostredníctvom Drietomských zvestí.

Zimná údržba. Po sviatku Troch kráľov nám v obci za jednu noc spadlo 20 – 25 cm snehu, čo nám v obci narobilo dosť veľa problémov. Veľa ľudí telefonovalo, pretože sa skoro ráno nemohli dostať do práce. Zimná údržba sa v tom čase vykonávala deň predtým do neskorých večerných hodín a ráno o pol piatej už boli 2 stroje v uliciach, od siedmej hodiny ďalších 5 strojov. Aj keď sa možno niekomu zdá, že to trvalo dlho, za 24 hodín sme našu obec od návalu snehu upratali a všetky cesty boli primerane zjazdne. Treba si uvedomiť, že obec musí vykonávať zimnú údržbu aj v osadách a obec spravuje pomerne veľa kilometrov miestnych komunikácií. Najväčším problémom bývajú odstavené autá na verejných priestranstvách, ktoré nám zabrahujú a znemožňujú dostatočne vykonať zimnú údržbu. V mnohých uliciach nám šoféri údržby odmietali vykonať zimnú údržbu, pretože priestor popri odstavených autách bol naozaj malý a hrozilo poškodenie buď na odstavených autách alebo na oplotení. Odstavené autá parkujúce na verejných priestranstvách začínajú byť veľkým problémom vo všeobecnosti a v budúcnosti sa týmto problémom bude musieť obecné zastupiteľstvo zaoberať – či už vyberaním parkovného alebo nájomného alebo represívnym zákazom parkovania.

Dokončenie zateplenia budovy školy. Zapojili sme sa do výzvy Environmentálneho fondu predložením žiadosti na zateplenie bloku B budovy školy – nachystala sa projektová dokumentácia a doložili sa potrebné prílohy. Verím, že v tejto výzve budeme úspešní a budeme môcť dokončiť zateplenie našej školy z čelnej strany a z boku od severu.

Rozšírenie kamerového systému. Zapojili sme sa do ďalšej výzvy na podporu a rozšírenie kamerového systému. Táto výzva by mala byť vyhodnotená do konca mesiaca máj. Taktiež veríme, že budeme úspešní, pomohlo by nám to v navýšení počtu kamier v obci tak, aby sme mali viac pod kontrolou správu a ochranu verejných budov, cintorínov a kostolov pred vandalizmom a bezpečnosť na cestách.

Zberný dvor. Mnohí z vás sa pýtajú, v akom je štádiu vybudovanie zberného dvora. Výzva, do ktorej sme sa zapojili, stále nebola vyhodnotená, dvakrát sme boli vyzvaní na doloženie dokumentov, aby sme neboli z tejto súťaže vyradení. Všetky potrebné dokumenty sme doložili v stanovený čas, výber uchádzačov je stále v štádiu riešenia. Podľa posledných informácií by výzva mala byť vyhodnotená do konca mesiaca apríl. Pre obec je zberný dvor životne dôležitý, pretože nám pribúdajú čierne skládky hlavne stavebného odpadu, pričom mnoho stavebného odpadu nám dovážajú obyvatelia iných obcí. Z tohto dôvodu sme museli začať čistenie porastu pod Kozím hrebeňom tak, aby sa tento priestor presvetlil a aby nám tam ľudia nevozili odpad, ktorý musíme potom za obecné peniaze likvidovať.

Ľudový dom. Zapojili sme sa do výzvy v rámci mikroregiónu v spojení s obcami Kostolná-Záriečie, Chocholná-Velčice, Adamovské Kochanovce, Melčice – Lieskové, Ivanovce a Štvrtok. V tejto žiadosti sme predložili projekt obnovy kultúrnej pamiatky Ľudový dom – je to náš známy modrý domček v centre obce. Potrebujeme zhruba 120.000,- eur na jeho rekonštrukciu a zriadenie obecného múzea v ňom.

Rekonštrukcia miestnych komunikácií. Obecné zastupiteľstvo schválilo obstaranie projektovej dokumentácie na rekonštrukciu ulice Riadok, Kralovany až po farský úrad a Žabacej ulice po kostol Evanjelickej cirkvi. Tieto cesty sú najviac frekventované, pretože tam sídlia farský úrad, obecný úrad, zdravotné stredisko, poštový úrad a podobne. Táto rekonštrukcia by bola robená spolu s Biskupskou ulicou od hlavnej cesty až po spomínané objekty. Vysúťažená cena samotných projektov činí necelých 20.000,- eur. Súčasťou projektu by malo byť odvodnenie tých miestnych komunikácií, ktoré odvodnenie ešte nemajú, chodník pre chodcov a plne zrekonštruované verejné osvetlenie v modernom prevedení. Cena za realizáciu týchto stavieb nám ukáže, či budeme schopní tieto rekonštrukcie vykonať naraz, alebo ich budeme musieť riešiť postupne.

Chodník z Drietomy do Kostolnej – Záriečia. So starostom obce Kostolná – Záriečie rokujeme o naprojektovaní chodníka, ktorý by spojil obidve obce. Chodník by bol užitočný, pretože veľa ľudí z Drietomy chodí na vlakovú stanicu do Kostolnej a z Kostolnej chodí veľa návštevníkov do Drietomy, či už do zdravotného strediska, do obchodu, do kostola a podobne. Rovnako by slúžil na rekreáciu a prechádzky, aby obyvatelia oboch obcí mohli za pekného počasia navštevovať aj pešo svojich príbuzných či priateľov.

Obecné námestie. Mám v pláne nechať naprojektovať obecné námestie, ktoré by malo byť pri ľudovom dome. Tento projekt by sa napájal na projekt realizovaný v rámci protipovodňových opatrení.

Projekt protipovodňových opatrení je momentálne posunutý na vyjadrenie dotknutým orgánom k územnému rozhodnutiu. Tento proces bude zdĺhavý, bolestivý, ale verím, že sa nám ho podarí úspešne zrealizovať do konca volebného obdobia.

Chodník v osade Majer. S projektantom sme si pozreli miestnu časť Majer, kde obyvatelia žiadajú vybudovať chodník pri štátnej ceste - od autobusovej zastávky popri domoch. Toto miesto je veľmi rizikové, je tam málo miesta a áut tam prejde toľko, čo cez našu obec. Verím, že sa nám podarí spraviť projektovú dokumentáciu a do konca volebného obdobia nájdeme peniaze na uskutočnenie tohto zámeru.

Odpad. Vlnu vášne vyvolalo moje oznámenie na zasadnutí obecného zastupiteľstva, že zvažujem vyvážať komunálny odpad raz za mesiac, čo niektorých ľudí zdvihlo zo sedadiel s obavou, kde ten odpad budú dávať. Drietoma má zavedený systém triedeného odpadu, ktorý nie všetci občania využívajú dostatočne a vďaka našej pohodlnosti stále produkujeme nadmerné množstvo komunálneho odpadu, pričom z celkového množstva tam naozaj patrí len 5% a 95% tvoria druhotné suroviny, ktoré majú ísť ďalej na spracovanie a len pre nedostatočné triedenie a vďaka našej pohodlnosti a nezodpovednosti sa dostávajú do komunálneho odpadu, čo nám neúmerne zvyšuje náklady na vývoz a zneškodnenie odpadu. Je predpoklad, že ak nebudeme viac separovať, v priebehu 3-4 rokov budeme za skládkovanie odpadu platiť 2- až 3- násobne viac.

Územný plán. Pokračujeme v chystaní zmien a doplnkov, vyzbieralo sa zhruba 55 žiadostí. Oslovil sa možný spracovateľ územného plánu. Vyseletovali sa žiadosti, ktoré sú v prospech občanov a naopak, vylúčili sa žiadosti, ktoré považujeme za nie dobré riešenie pre našu obec. Zmeny a doplnky sa posunuli vysúťažnému spracovateľovi územného plánu. O ďalších krokoch budeme verejnou postupne informovať.

Cvičebné priestory. Zapojili sme sa do výzvy Ministerstva financií SR na rekonštrukciu cvičebného priestoru. V rámci tejto výzvy by sme chceli zrekonštruovať nevyhovujúce podlahy vo veľkej telocvični základnej školy, kde sú parkety už v stave nevhodnom na cvičenie. Žiadosť s rozpočtom bola riadne spracovaná a bola odoslaná v riadnom termíne. Aj v prípade tejto výzvy verím, že budeme úspešní a podlahu vo veľkej telocvični budeme môcť zrekonštruovať. V rámci tejto výzvy bolo možné podať žiadosť aj na výstavbu atletickej dráhy, čo ma veľmi zaujalo, avšak rozpočet na atletickú dráhu bol 95.000,- eur, pričom z výzvy by sme mohli dostať maximálne 30.000,- eur a zvyšok by sme museli financovať z obecného rozpočtu, čo je momentálne pre obec neúnosné. Preto sme od tohto zámeru upustili a ostali sme len pri zámere zrekonštruovať podlahy v telocvični.

Obecný úrad. Vysúťažili sme dodávateľa na rekonštrukciu fasády budovy obecného úradu. Vymenia sa vchodové dvere, pretože pôvodné sú v stave podliehania drevokazným hubám. Prácu vysúťažila firma Stavbal, ktorá robila aj rekonštrukciu miestneho farského úradu a Kostola svätej Kataríny Alexandrijskej a má dostatočné skúsenosti s rekonštrukciami historických budov. Dohodli sme sa, že vzhľadom na stav budovy budeme riešiť spodnú časť tak, aby sme predišli nadmernému vlhnutiu a toto by sme mali riešiť tzv. predsadeným soklom. V letných mesiacoch budeme robiť opravu a obnovu celej fasády, aby táto obecná budova dôstojne reprezentovala našu obec ako sídlo obecného úradu.

Deň Zeme. Chcem využiť tento priestor, aby som poďakoval všetkým, ktorí sa zúčastnili na upratovaní našej obce pri príležitosti Dňa Zeme. Aj keď počasie nebolo veľmi priaznivé, predsa len sa zúčastnilo dosť ľudí, ktorí majú záujem o čistotu a zveladenie našej obce. Taktiež veľmi bohatá účasť bola v osade Brúsne, kde sa zišlo 25 účastníkov a celú časť vstupu upratali veľmi pekne. Takže ešte raz všetkým veľmi pekne ďakujem, že priložili ruku k dielu a pomohli nám obec upratať od odpadkov, ktoré sa nám nazbierali počas zimy.

Desivý je pohľad na odstavné plochy popri ceste I. triedy smerom k moravským hraniciam, kde nám šoféri neustále vyhadzujú odpadky z auta a priekopy miestami vyzerajú ako jedno veľké smetisko. Upratovanie týchto priestorov robí Správa údržby diaľnic, budeme ich v blízkej dobe kontaktovať, aby tieto priekopy upratali, aby to nerobilo zlé meno našej obce.

Kultúrne podujatia. Pripravujeme kultúrne akcie, ktoré začnú v Drietome so stavaním mája. Dúfam, že nám prídu ľudia pomôcť postaviť máj a že po ťažkej robote sa spolu zabavíme pri dychovej hudbe Drietomanka.

Každý mesiac sa stretá prípravný výbor Kopaničiarskych slávností, slávnosti už majú finálnu podobu, program bude bohatý a verím, že ľudia prídu v hojnom počte.

Pre našu obec bude najväčšou slávnosťou trojdňe, počas ktorého si pripomenieme 775. výročie prvej písomnej zmienky o Drietome. Piatok 2. augusta bude patriť rokovej hudbe. V sobotu 3. augusta sa uskutoční tradičný Drietomský festival dychových hudieb. V nedeľu 4. augusta budú oslavy pokračovať vo folklórnom duchu, v rámci ktorého by sa mali predstaviť miestne umelecké spolky, ale tiež spolky z okolitých obcí.

Na záver chcem všetkým obyvateľom obce zaželať príjemné prežitie veľkonočných sviatkov, naším krásnym ženičkám a dievčencom želám veľa šibačov a oblievačov, aby ani jedna dievka v našej obci neostala nevyšibaná a neobliata a aby boli po celý rok zdravé a svieže.

-Jaroslav Mego-

Pozývame Vás....

30.4.2019 Stavanie mája v Drietome - na futbalovom ihrisku; zdobenie od 17:00, postavenie o 18:00, zábava s DH Drietomankou o 19:00

30.4.2019 Stavanie mája v Brúsnom

12.5.2019 Deň matiek – kultúrny program v kinosále, začiatok predbežne o 16:00

2.6.2019 Deň detí – zábavný program pre deti, v štádiu riešenia - upresníme neskôr

8.6.2019 Majstrovstvá obce vo varení guláša – na futbalovom ihrisku; varenie od 12:00, poobede turnaj prípravkárov, o 16:00 vystúpenie kúzelníka, o 17:00 hodnotenie gulášov, o 18:00 vyhlásenie výsledkov, o 19:00 zábava s Tex-Band

12.-14.7.2019 Kopaničiarske slávnosti

Označovanie obalov

V obchodoch nás obklopujú tisíce rôznych výrobkov. Málokto si však na obaloch všimne nenápadné symboly trojuholníkov, písmená a čísla. Vďaka značkám na obaloch vieme, ako správne triediť. Tie napovedajú, do ktorého kontajnera môžeme obal vytriediť. Najčastejšie na obaloch výrobcovia uvádzajú jednoduché skratky, takže je na prvý pohľad jasné, že ide napríklad o papierový alebo sklenený obal. Zložitejšie sú označené plasty. Skratky priamo označujú druh plastu, z ktorého je obal vyrobený. Často sa tiež stretávame so skratkou C/PAP. Tú nájdeme na nápojových kartónoch z džúsu alebo mlieka.

Materiály z PAPIERA - do modrého kontajnera alebo vreca určeného na papier patria všetky obaly so skratkou PAP. Čísla 20, 21 a 22 upresňujú druh papiera. 20 je vlnitá lepenka, 21 hladká lepenka a 22 bežný papier.

Krabice pred vyhodením zošliapnite, aby bol ich objem čo najmenší a neobsahoval zbytočne veľa vzduchu. Zostane tak viac miesta pre ďalší odpad. Odvážanie vriec a kontajnerov, ktoré sú správne naplnené, je nielen efektívnejšie, ale aj priateľské k životnému prostrediu.

Materiály zo SKLA - sklu patrí zelená farba a pri triedení sa nerozlišuje, či ide o farebné, alebo číre sklo. Číslo 70 za značkou GL označuje číre sklo, 71 je zelené sklo a 72 hnedé sklo.

POZOR! Zálohované obaly nepatria do koša, vráťte ich nazad do predajne.

Materiály z PLASTU - obaly označené nasledovnými symbolmi označujú plasty a patria do žltých kontajnerov alebo vriec určených na plast.

Pred vyhodením odpad zošliapnite. Nestlačené PET fľaše zmenšia možnosti kontajnera. Do nádoby s objemom 1100 litrov sa zmestí až 733 stlačených 1,5 litrových PET fliaš. Ak by neboli stlačené, zmestilo by sa ich tam len približne 200.

Materiály z KOVU - obaly zo železa majú skratku FE a číslo 40, hliník ALU číslo 41.

Pozor, v niektorých obciach a mestách sa kovy zbierajú do samostatných kontajnerov či vriec, v mnohých sa však triedia spolu s plastmi alebo nápojovými kartónmi. S týmto druhom odpadu je preto potrebné nakladať podľa nariadenia obce. Ak je možné, kovové obaly treba pred vyhodením stlačiť a zmenšiť ich objem. Zmestí sa ich tak do vriec alebo kontajnerov viac.

NÁPOJOVÝM KARTÓNOM patrí oranžová farba a majú označenie C/PAP.

Obal zložený z viacerých rôznych materiálov, ktoré nemožno od seba ručne oddeliť, je kompozit. Kompozity sa označujú písomným znakom C/skratkou materiálu, ktorý prevažuje. C/PAP je znak nápojového kartónu. Pozor, v niektorých obciach a mestách sa nápojové kartóny zbierajú do samostatných kontajnerov či vriec, v mnohých sa však triedia spolu s plastmi alebo kovmi. S týmto druhom odpadu je preto potrebné nakladať podľa nariadenia obce. Nápojové kartóny je potrebné pred vyhodením zošliapnuť a tak zmenšiť ich objem.

ZELENÝ BOD je registrovaná známka. Obal označený ochrannou známkou ZELENÝ BOD patrí do triedeného zberu. Systém ZELENÝ BOD je najrozšírenejším spôsobom využitia druhotných surovín pochádzajúcich z komunálneho odpadu v Európe.

Materiálové označenie zloženia obalu. Označovanie obalov znakom materiálu, ktorého je obal zložený, nie je na Slovensku povinné. Množstvo výrobcov však označuje obaly svojich výrobkov trojuholníkom so skratkou materiálu či číselným označením.

Trojuholník s nevyplnenými čiarami označuje výrobky alebo obaly zhotovené z recyklovaných materiálov.

Panáčik s košom. Používa sa ako prevencia proti znečisťovaniu životného prostredia. Táto značka znamená, že obal je potrebné dať po použití do príslušnej zbernej nádoby.

Znak označujúci elektrické a elektronické zariadenie vrátane baterii, žiaroviek a žiariviek. Poväčšine ide o nebezpečné odpady, preto ich nevhadzujte do zberných nádob, ale odovzdajte ich na miestach určených na zber takýchto zariadení.

Označenie pre produkt Bio a Eko, ktorý je výsledkom ekologického poľnohospodárstva a pre potraviny vyrobené z ekologických poľnohospodárskych zložiek - je BIO potravina. BIO potraviny obsahujú najmenej 95% zložiek pochádzajúcich z ekologického poľnohospodárstva s osvedčením o ekologickom pôvode.

Značku kvality SK môže získať len slovenský výrobca, ktorého výrobky sú vyrábané z domácich surovín s dodržiavaním noriem kvality. Výrobky musia obsahovať minimálne 75% domácich surovín a všetky časti výrobného procesu sa musia uskutočňovať na Slovensku.

Výbušné látky

Horľavé látky

Oxidujúce látky

Plyny pod tlakom

Korozívne a žieravé látky

Toxické látky

Dráždivé látky

Látky nebezpečné pre zdravie
GHS09 - látky nebezpečné pre životné prostredie

DRIETOMSKÉ ZVESTI — noviny obce Drietoma. Redakčná rada: Mgr. Monika Hoštáková, Jana Pálešová, JUDr. Ing. Vladimíra Barišová, Mgr. Adriana Michalcová, Klára Koprivová, Mgr. Daniela Špačková. Evidenčné číslo MK SR: EV 4264/11. Periodicita vydávania 3x ročne. Vydavateľ: Obec Drietoma, 913 03 Drietoma 29, IČO: 00311529, tel. 00421326499224, mail: obec@drietoma.sk, web: www.drietoma.sk. ISSN-1338-8819. Vaše príspevky doručte na obecný úrad v tlačovej alebo elektronickej podobe. „Tlačiarenský škriatok občas úraduje“. Grafická úprava, tlač a zalomenie: CORETA a.s. Bytča.